

hanem tanúságtévő, általában kisebb, zártabb módon élő keresztény közösségek. Létjogosultságukat nem ez vagy az a tevékenység, hanem a transzcendens kötődés biztosítja."

Puskely M.

A. Auer, G. Teichtweier, H. és B. Strätling és mások: A testben való ember. Test és nemiség mai keresztény szemmel. Opus Mystici Corporis Verlag, Bécs 1981, 208 o.

Dr. Török Jenő szerkesztő és kiadó ezzel a gyűjtőkötettel igen hasznos segédeszközt ad a házaspárok és szülők meg a lelkipásztorkodó papság kezébe. A családban és azon kívül folyó szexuális neveléshez új szellemű, előítéletektől mentes, a szaktudományok és a biblikus teológia alapján korszerű szemlélet kialakításához értékes elvi és gyakorlati megfontolásokat sorakoztat fel a testről és a nemiségről. A gyűjtemény első részében morálteológusok (Auer és Teichtweier) megalapozása után Helga és Barthold Strätling adnak pszichológiai szakudás és a szülőképzés terén szerzett tapasztalataik alapján értékes eligazítást a szülők nevelő munkájához. A második részben Bovet az erosz helyes értékelését, Von Gagern pedig a régi nemi nevelés hamis (manicheista színezetű) tilalmait világítja meg. Ezeket követi két újabb írás: Durand kanadai erkölcssteológus „Szexualitás és keresztény hit” c. összefoglaló művének egy fejezete, valamint a francia püspöki kar családbizottságának munkája: „Szexualitás és keresztény élet.” Magyar lelkipásztori tapasztalatait foglalja össze Bodó Károly zárótanulmánya. A gyűjtemény végén két hivatalos egyházi megnyilatkozást is találunk a témával kapcsolatban a német és a francia püspöki kar részéről. — Hagyományos szexuálpedagógiához szokott szülők, nevelők talán olyan megállapításokat is találnak e gyűjteményben, amelyek meghökkentik őket. De fontos, hogy megismerkedjenek az új szemlélettel, hiszen nevelői feladatukat csak így láthatják el. Természetesen a keresztény nevelő, a pap lényeges elvi kérdésekben mindig igazodik az egyház hivatalos tanításához. Vannak viszont olyan problémák, ahol a szakemberek vitatkozhatnak. A szóban forgó gyűjtőkötet igen nagy úrt tölt be, — valóban hiánycikk volt a magyar nyelvű vallásos irodalomban. A kérdéskörben világszerte alakulóban vannak a vélemények, a talaj még forró; a nevelők, papok bölcs mérséklettel — a helyzetnek megfelelően — alkalmazzák ezt a gazdag gyűjteményt, amely a szerzők és a kiadó szándéka szerint az arany középutat kívánja követni.

Szabó F.

Alszeghy Zoltán: A házasság (tkk III/9). Róma 1982, 124 o. — **Nemesszeghy Ervin: Az anyagi világ** (tkk IV/1). Róma 1982, 140 o.

A házasság teológiája ötödik könyvecskéje a tkk-sorozat fáradhatatlan szervezőjének és irányítójának. Az előző könyveknel említett értékekkel és újra gyönyörű magyarsággal. A házasság, a keresztény házasság is életforma, életprogram és nagy probléma, a mindennap ezer buktatójával, — és erről nagyon sokat tudunk és hallunk is. Amikor a hívő dogmatikus annak isteni tervét és szentségi keretét kifejti, eligazítani, segíteni akar, azzal a meggondolással, hogy „nincs gyakorlatibb dolog, mint egy jó elmélet” (5). Módszerét a bevezetésben ő maga okolja meg; ennek szemmel tartása segít bennünket a könyv felépítésének megértésében és akkor is, amikor valami fontos kérdésben gyorsan meg akarjuk találni a szerző véleményét. A dogmafejlődés szakértője az általános néprajz, az ó- és újszövetség, valamint a szentatyák tanításának világos, szabatos ismertetése után jut el a fejlődés későbbi állomásain át legfontosabb mondanivalójához: a keresztény házasságnak sokszor csak a fogalmazásban, de másutt alapvető, lényeges pontokon is újszerű és nagyszerű értelmezéséhez és értékeléséhez. Ezt a II. Vatikáni Zsinat és azóta VI. Pál meg II. János Pál adta a világnak. A történelmi, a dogmafejlődést előadó részek a szaktudós szabatosságával, mindig fegyelmezett mértéktartással állnak előttünk. Ilyen „summázásért” különös köszönettel tartoznak azok, akik tisztán akarják látni a helyzetet, a tanítás vonalán is. De

különösen a VI. fejezetért lesz hálás a hívekhez szóló igehirdető, a fiatalokat akár házasság előtt, akár kisközösségekben, akár mint hitoktató, hittanár, egyetemi lelkész tanító lelképásztor, aki jó, használható, biztos és szép anyagot keres „A II. Vatikáni Zsinat buzdítása” cím alatt a házasság szentségéről, értékéről, a szeretetközösségről szóló itt a szerző, a dokumentumokban való teljes otthonossággal, a realitás talaján mindig a kegyelemre építő, bízó reménykedéssel.

P. Nemesszeghy a budapesti Eötvös L. egyetemen szerezte oklevelét matematikából és fizikából, majd az angol jezsuiták Heythrop kollégiumában végzett kutatómunkát és tanított természetbölcseletet. Jelenleg noviciusmester és előljáró a kanadai Torontóban. Teilhard de Chardinnak egy idézetével kezdi könyvecskéjét a világ nagyságáról és testvéri egységéről, és Teilhard szintézisével fejezi be. Ezzel nyíltan feltárja alapfelfogását. Következtesen nem is csak Istenről, de „a jó Istenről” beszél az anyagi világgal kapcsolatban. Munkája beosztását megadja a bevezetésben: „Az első részben rövid áttekintést nyújtunk a természettudományokban beállott változásokról, a klasszikus és modern fizika kialakulásáról, a természettudományos tevékenységről alkotott bölcseleti vélemények alakulásáról... A második részben megvizsgáljuk a természettudományok és a keresztény hit viszonyának kérdését az új természetbölcseleti irányzatok fényénél... A harmadik részben kissé részletesebben megfontoljuk azokat a teológiai problémákat, amelyeket a Darwin-féle evolúciós elmélet vetett fel.” A különböző vélemények ismertetése mindig szabatos, és a könyv terjedelme miatt rövid. A szerző majd két évtizedet töltött Angliában, érthető, hogy hivatkozásait főleg onnan veszi. A szokottnál kissé számosabb sajtóhiba nem a szerző „bűne”.

Ezzel a két füzettel a nyolc évvel ezelőtt megkezdett sorozat 33 darabbal teljessé vált (bár kiegészítő füzetek megjelentetése még tervbe van véve). A hézagpótló válalkozás szerencsés befejezéséhez csak gratulálhatunk a szerkesztőknek. Örömmel olvassuk, hogy a Szent István Társulat Budapesten tervébe iktatta az anyag otthoni kiadását.

Békési I.

Isten üzenete népéhez. Ószövetségi kinyilatkoztatás. Kiadja az Egyházmegye Hitoktató Tanácsa. Szabadka 1981, 97 o.

A szabadkai egyházmegye jól sikerült hittankönyv-sorozatának szerkesztői (Fiala Ivánka nővér, Msgr. Léner István, Andrija Kopilović és dr. Telekí Béla) adták ki ezt az újabb kötetet is (vö. Szolgálat 42. és 47. sz.).

A harminc lecke négy részre oszlik. Az első Isten hívásától a zsidóknak az ígért földjére való bevonulásáig tart, és 11 leckét fog át. A második a királyok történetét tartalmazza 5 leckében. A próféták (6 lecke) alkotják a harmadik részt, a babiloni fogságot követő eseményeket pedig a negyedik rész négy leckéje tárgyalja. Mindegyik részt ismétlő óra zár be.

A leckék elején időszerű, a mai fiatalokat is érdeklő témákat találunk. Ehhez fűződik a tulajdonképpeni anyag 2—3 pontban. Minden lecke magukból az ószövetségi szövegekből is hoz hosszabb—rövidebb részt, de nagyobbik felét a tárgy összefoglalása teszi ki. Jól mutat rá az anyag újszövetségi jelentőségére is. — A hitoktató munkáját megkönnyíti a leckékhez fűzött „lexikon”, a fontosabb kifejezések magyarázata. A könyv végén található „Tanuljunk” egy-két mondatban összefoglalja a leckék központi témáját, ami az anyag rögzítését segíti elő. A „Munkafüzet” feleletválasztásai pedig a helyes megértés ellenőrzését szolgálják.

Az izléses, többszínnyomású kiadás minden elismerést megérdemel.

Benkő A.

Megjegyzés. Ismételten kérjük k. Olvasóinkat, hogy a könyvrovatunkban ismertetett műveket ne tölünk, hanem a kiadótól ill. a megjelölt címről kérjük. Idegen nyelvű könyvek beszerzésére nem vállalkozunk!